

Jak se jmenuje zobrazená část obce Kokory (velmi lehké) a kdo zde v domech bydlí (těžší)?

Foto: Jan Teimer

Starostka obce Kokory Hana Zittová převzala ve sněmovně ČR osvědčení o přidělení vlajky obce. Čtěte uvnitř listu.

Foto: -převzato-

ÚVODNÍK

V úvodníku a článku o počasí ze srpnového čísla jsme se už loučili (25. 8.) s vysokými teplotami nad 30 °C a ejhle, přišly znovu, jen rána jsou již chladná. Když prostějovská „Computermedia“ dodala do obce srpnový výtisk našich Kokorských novin (29. 8.) byla na čidle redakční meteorostanice teplota 36 °C. A znovu musíme připsat – sucho, sucho, sucho. Ale pozor. 1. září večer už to není pravda, zapršelo od 17 hodin snad až do půlnoci. Žádná hrůza, ale je pořádně zalito (kolem 20 mm, podle toho kde). A pak už následovaly další nepravidelné měřitelné srážky a hlavně pokles teplot – noční k 10 a denní občas jen od 10 do 20°C. Víkend v polovině září propršel celý, ale opatrně, žádný přívalový déšť. Přesto Olešnice 19. 9. ráno provedla svým korytem 770 vteřinových litrů bez výrazného zvýšení hladiny (o pouhých 25 cm) a zůstala téměř úplně v klidu (Bytřicka ve Velké Bystřici ovšem v tu samou dobu vykazala 1900 vteřinových litrů). Pršet či přepchat přestalo po dalších studených a pošmourných dnech 27. 9. O krátkém „Babím létě“ a dalším počasí nastupujícího podzimu už píšeme uvnitř listu v rubrice Kokorské počasí.

Rádi se uvnitř listu vracíme ke srazům absolventů kokorské školy a věříme, že postupně dostaneme podklady pro naše noviny i od dalších jubilarů. Pokud nemáte fotografa, jsme ochotni pro vás (samozřejmě amatérsky) skupinové foto zajistit.

Všední den, doprava na hlavní tepně obce Kokory. Foto: redakce KN

Ještě větší intenzitu dopravy zachytil snímek MF DNES z 12. 10. 2017. Pro Kokory (i Krčmaň) vyzněl však až bolestně článek, který dovozuje, že žaloba Rokymice může odsunout stavbu silničního obchvatu obce Kokory - D55, který měl být realizován od roku 2020, o další řadu let. To u nás může znamenat např. i další ztráty na životech a stále přibývajících oprávněných stížností našich občanů.

Společně děkujeme všem našim čtenářům, kteří se postarali o náměty do rubriky OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY. Někdy ani všechny glosy nezachytíme. V redakční radě navrhujeme přiřadit samostatně k našim novinám na webu tzv. počítaadlo, abychom získali přesnější představu, o tom, kolik čtenářů naše noviny na internetu vyhledá.

V redakci i v diskuzi mezi občany si klademe otázku, kolik Kokoráků v minulosti (vlastně v minulém století) v brodeckém cukrovaru pracovalo v trvalém pracovním poměru a kolik o řepné kampani jako brigádníci. Snímky Jana Teimera z demolice cukrovarských objektů v Brodce, jsou proto smutné, možná i z pohledu současného zrušení kvót na cukr i cukrovku. Škoda.

Brodecký cukrovar prakticky zmizel.

Foto: Jan Teimer

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

konalo své řádné zasedání 20. 9. 2017. Z jednání vzešlo **následující usnesení.**

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- ověřovatele zápisu – Mgr. Janu Mederovou a Karola Drexlera,
- program zasedání zastupitelstva obce ze dne 20. 9. 2017,
- vrácení investiční dotace na akci „Opravu přechodu pro chodce v obci Kokory“ ve výši 298.523,-- Kč,
- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o poskytnutí příspěvku na zajištění dopravní obslužnosti Olomouckého kraje na období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2019, mezi Obcí Kokory a Olomouckým krajem,
- výsledky zadávacího řízení na veřejnou zakázku na stavební práce zadávanou dle dokumentu Pokyny pro zadávání veřejných zakázek v OPŽP 2014-2020 a zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „zákon“) s názvem „Kanalizace a ČOV Kokory – nové vyhlášení“,
- Smlouvu o dílo na realizaci veřejné zakázky s názvem,
- „Kanalizace a ČOV Kokory – nové vyhlášení“ mezi Obcí Kokory a OHL ŽS, a.s. Burešova 938/17, Veveří, Brno,
- zahájení revitalizace budovy Základní školy Kokory bez využití dotačních titulů,
- rozpočtové opatření č. 7/2017,
- přísedícího u Okresního soudu v Přerově za Obec Kokory

Zastupitelstvo obce Kokory neschvaluje:

- do funkce člena zastupitelstva do Školské rady Ing. Dominika Jurečku,
- do funkce člena zastupitelstva do Školské rady Bc. Lubomíra Rýce,
- Smlouvu o zřízení práva stavby dle ustanovení § 1240 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, mezi Obcí Kokory a majiteli p. č. 973/36 v k. ú. Kokory.

Zastupitelstvo obce Kokory bere na vědomí:

- kontrolu plnění usnesení Zastupitelstva obce Kokory ze dne 14. 6. 2017,
- došlou poštu,
- informace z činnosti Rady obce Kokory a přijatých usneseních z jednání Rady obce Kokory,
- usnesení z 18. valné hromady Sdružení obcí mikroregionu Dolek konané dne 29. 8. 2017,
- všeobecné informace,
- Rozpočtové opatření č. 4/2017 – schválené radou obce Kokory dne 12. 7. 2017.
- Rozpočtové opatření č. 5/2017 – schválené radou obce Kokory dne 2. 8. 2017.
- Rozpočtové opatření č. 6/2017 – schválené radou obce Kokory dne 6. 9. 2017.
- Výkaz Fin 2-12M sestavený k datu 31. 8. 2017.

Hana Zittová, starostka obce

Usnesení bylo také vyvěšeno a publikováno obvyklým způsobem dle platných předpisů.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození dětí

Dne 22. září 2017 se narodil chlapec Michael Pluskal

Kokorské noviny vítají nového občánka mezi nás za celé obecní společenství a přejí jemu i rodičům, aby vyrůstal ve zdraví. a pohodě.

Úmrtí občanů

Dne 28. 8. 2017 zemřela paní Pavlína Škurková

Dne 3. 9. 2017 zemřela paní Ludmila Pargačová

Budiž jim země lehkou, ať odpočívají v pokoji.

Významná jubilea

Dne 15. 11. dosáhne paní Marta Zehnulová věku 83 roky

Dne 1. 12. dovrší paní Marie Dopitová věk 84 let

Dne 9. 12. dosáhne věku 83 roků paní Olga Klučáková

Dne 20. 12. oslaví 85 roků paní Jaroslava Červenáková

Všem jubilantkám přejeme za naše noviny, za OÚ i spoluobčany z Kokor hodně zdraví a pohody a štěstí do dalších let.

SLAVNOSTNÍ AKT UDĚLENÍ VLAJKY OBCI KOKORY

Předseda Poslanecké sněmovny parlamentu České republiky Jan Hamáček na slavnostním aktu udělování znaků a vlajek některým obcím, městům a městům ČR dne 25. září 2017 předal do rukou starostky obce Rozhodnutí č. 68 předsedy Poslanecké sněmovny ze dne 6. června 2017 o udělení znaků a vlajek. Na základě našeho návrhu a po jednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, podvýboru pro heraldiku a vexilologii tohoto podvýboru Poslanecké sněmovny pan předseda rozhodl udělit naší obci vlajku s tímto popisem: v modrém listu čelně bíle opeřená žlutá husí noha. Poměr šířky k délce listu je 2:3. Vzhledem k tomu, že obec obdržela v roce 1535 svůj znak ve velmi jednoduché (přitom ale ojedinělé) podobě, chtěli jsme, aby jej co nejvíce nová obecní vlajka respektovala.

Slavnostnímu aktu předcházela přísná bezpečnostní kontrola před vstupem do Poslanecké sněmovny. To však zúčastněným nezkazilo krásné zážitky z významné slavnosti, mnozí jsme ocenili i možnost prohlídky celého sálu státních aktů a jednacíh prostor sněmovny.

Hana Zittová, starostka obce

Pozn. redakce: foto Starostové ve sněmovně je na titulní straně KN.

Z OBECNÍHO ÚŘADU KOKORY

Obecní úřad Kokory opět upozorňuje občany na úhradu místních poplatků – svoz odpadu, stočné, pes. Datum splatnosti je 30. 11. 2017. Tímto žádáme občany, aby částky za sebe, rodinné příslušníky, nemovitost, uhradili co nejdříve a nenechávali tuto úhradu na poslední chvíli. Poplatky lze uhradit i bezhotovostně – údaje najdete na webových stránkách obce. Děkujeme za pochopení.

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ VÝSTAVA

Obecní úřad Kokory pořádá dne 3. a 4. 12. 2017 – 1. adventní neděli – tradiční Vánoční výstavu na Obecním úřadě Kokory. Zájemci mohou přinést své výrobky během týdne před výstavou. Nejpozději však v pátek 1. 12. 2017 do 15,00 hod.

V neděli 3. 12. 2017 otevřeno od 13,00 do 17,00 hod. a v pondělí 4. 12. 2017 otevřeno 8,00 do 15,00 hod.

Občané jsou k návštěvě této výstavy srdečně zváni. Vyšetřete si, prosím, v tomto adventním čase, aspoň chvíli k potěše oka i duše. Pak jistě oceníte šikovnost a um vašich blízkých i ostatních vystavovatelů.

ZAŽPÍVEJME SI SPOLEČNĚ VÁNOČNÍ KOLEDY

Obecní úřad Kokory pořádá dne 3. a 4. 12. 2017 – 1. adventní neděli – tradiční Vánoční výstavu na Obecním úřadě Kokory. Zájemci mohou přinést své výrobky během týdne před výstavou. Nejpozději však v pátek 1. 12. 2017 do 15,00 hod.

V neděli 3. 12. 2017 otevřeno od 13,00 do 17,00 hod. a v pondělí 4. 12. 2017 otevřeno 8,00 do 15,00 hod.

Občané jsou k návštěvě této výstavy srdečně zváni. Vyšetřete si, prosím, v tomto adventním čase, aspoň chvíli k potěše oka i duše. Pak jistě oceníte šikovnost a um vašich blízkých i ostatních vystavovatelů.

UKLIÐME NAŠI OBEČ A OKOLÍ

Pod tímto heslem se dne 23. září 2017 obec Kokory již tradičně zapojila do celorepublikové dobrovolnické akce „Ukličme svět, uklíčme Česko“. Akce byla uspořádána pod záštitou obce Kokory ve spolupráci se ZŠ a MŠ Kokory. Zahájení akce proběhlo v devět hodin před budovou základní školy v Kokorách, kde se i přes nepříznivé počasí sešlo dostatečné množství účastníků, poněkud více žáků prvního stupně a několika předškoláčků ze ZŠ a MŠ Kokory v doprovodu části rodičů a zástupců obce Kokory.

Na místě jsme se rozdělili do skupin, byly předány pracovní pomůcky a proběhlo společné focení... Jednotlivé skupiny se následně vydaly do stanovených sektorů, kde čistily naši obec od nahromaděných odpadků. K naší všeobecné spokojenosti jsme již nenacházeli tolik nebezpečného a nadměrného odpadu jako na předchozích akcích, ale jednalo se spíše o drobný odpad, zejména v okolí rybníka, haly, rybníka a starého hřiště.

Jakmile jednotlivé skupiny pročistily své svěřené úseky, všichni se sešli kolem jedenácté hodiny na starém hřišti pod Bramborem, kde bylo pro děti a jejich doprovod připraveno posezení a zasloužené občerstvení v podobě energetických tyčinek a také špekáčků, které si společně opekly. Velice děkujeme a vážíme si práce a času všech zúčastněných malých i velkých sběračů a rodičů v roli vedoucích jednotlivých skupin a při pomoci s přípravou občerstvení pro naše nejmenší, zejména v tomto deštivém a chladném počasí. Těšíme se zase na příští ročník, kde nám snad počasí bude více přát a sejde se nás ještě více, abychom společným úsilím udělali naši obec zase o něco zdravější a krásnější...

LR

I za nepříznivého počasí jdeme na to.

Foto: H. Z.

CYKLISTICKÉ ZÁVODY „OKOLO MIKROREGIONU DOLEK“

Sobotní odpoledne 9. září 2017 patřilo všem cyklo příznivcům. Sdružením obcí mikroregionu Dolek, jehož je obec členem, pořádalo již čtrnáctý ročník cyklistického závodu a vyjížďky „Okolo mikroregionu Dolek“. Někteří účastníci jeli na čas, jiní, tak jako já, vyjížďku pojalí rekreačně, jako společenskou událost k setkání se svými přáteli.

Naše cyklistky nikdy nechybí.

Foto: Jan Teimer

Závod podpořil i bývalý místostarosta František Koutný s partnerkou. Mezi zapsanými účastníky nechyběly ani zástupkyně našeho Klubu žen. Společně jsme prožili hezké slunné sobotní odpoledne. Za obec Kokory se na druhém místě v kategorii IV. Junior kluci umístil Vilém Hluší. Děkuji mu za vzornou reprezentaci obce a všem ostatním zúčastněným za podporu a rozvoj sportu.

Hana Zittová, starostka obce

Paní starostka v ostré zatáčce.

Foto: Jan Teimer

Vítězové jednotlivých kategorií přebírají diplomy a ceny. Na snímku Jana Teimera je předává starostka obce Kokory Hana Zittová vítězce kategorie ženy Lucii Brázdové z Brodku. Pochopili jsme, že jde o vnučku kokorského Bohumila Čecháka. Druhé místo v kategorii Junior získal kokorský mladík Vilém Hluší. To zachytila zase na svém snímku Hana Zittová.

„Na bedně“ je to vždycky příjemné.

Foto: H. Z.

Pitný režim je důležitý. Ale Franta nám chybí...

Foto archiv H. Z.

Vzhledem ke spoustě akcí v letních měsících a v závěru prázdnin musíme se k některým alespoň malou zmínkou vrátit.

SOUTĚŽ O KOKORSKÉ BRÓSEK

Letošního ročníku soutěže se v sobotu 26. srpna zúčastnilo pět sekáčů trávy včetně jedné ženy. Všichni se pustili do sečení s odhodláním vyhrát. Pro soutěžící byly připraveny dárkové balíčky a drobné odměny za účast. V soutěži na čas první místo obsadil Pavel Poučenský, třetí místo v nerovném boji s muži patřilo Drahušce Lörinczové. Cenu za nejuhledněji posečené místo převzal pan František Džubák. Děkuji sekáčům za čas, který věnovali přípravě a soutěži tak zpestřili zábavné odpoledne Ukončení prázdnin 2017.

Hana Zittová, starostka obce

Optimismus sekáčů před soutěží byl obrovský.

Foto: H. Z.

O ceny se pěkně podělili.

Foto: archiv OÚ

ŠPANĚLSKOU ZEMI MÁM TAK RÁD

– O Španělsku si zpívám, mám rád vůni jeho zahrad, ve snu ji cítím. Nikdy jsem v Madridu nebyl, ba ani ne v Seville...

Kdo by neznal známou a stále živou píseň Jaroslava Ježka. Ale podívat se do Španělska, i když tam nemáme nemovitost, můžeme i pomocí Kokorských novin a cestopisné zkratky od naší osvědčené dopisovatelky a kokorské rodačky Zuzany Habáňové. A tak už neváhejte a začněte číst a prohlížet obrázky.

Andalusie – země s vůní orientu

Tuto nádhernou část Španělska jsem poprvé navštívila v létě 2000. Tři měsíce jsem brigádně prodávala obrazy, sice jsem si téměř nic nevydělala, ale projela ji křížem krážem, naučila se trochu španělsky a málem se upekla na přeplněných plážích. Ve starobylých městech s arabskými paláci a v divoké skalnaté krajině, jako by se mě dotkl orient nedalekého Maroka. Andalusie zůstala v mém srdci a já po letech zatoužila se sem vrátit.

(Pozn. redakce: rozloha Andalusie je kolem 80 000 km²)

Největší, nejlidnatější, nejjihnější a také nejsušší region Španělska, je rozlohou jen o něco větší než Česká republika. V bouřlivé historii se tu prošťovaly různé kultury, etnika a náboženství. Sedm století nadvlády muslimských Maurů ze severní Afriky zanechalo mnoho nádherných staveb. Kdysi region s rozvinutým zemědělstvím se dnes potýká s největší nezaměstnaností Španělska. Avšak díky svým památkám, uhrančivé krajině, písčným plážím a celoročně slunečnému počasí je Andalusie turisticky velmi vyhledávaná.

Přemluvila jsem svou kamarádku Zuzku a vyrážíme na přelomu prosince a ledna z vymrzlého Česka na slunný jih. V tomto období je zde totiž na cestování velmi příjemné počasí a mnohem méně turistů než v létě. Na letišti v Madridu nás vyzvedává má spolužačka z kokorské základní školy Zuzka Zdařilová ze Žeravic. Dvacet let jsem ji neviděla, je to úžasné setkání a moc mě baví její čeština se silným španělským přízvukem, přece jen tu žije již spoustu let.

Spolužačky z kokorské školy, setkání v Madridu.

Foto: archiv Z. H.

Zajistila nám lístky na noční autobus, provádí večerním Madridem, u sklenky skvělého červeného vína zavzpomínáme na školní léta a pak už uháníme z mrazivého Madridu na vyhřátý jih.

Za chladného ranního rozbrěsku přijíždíme do města Granada. Jsme unavené, marně hledáme nějaké ubytování, nakonec se nad námi slituje usměvavá seňora a my konečně usínáme ve vyhřátém útulném pokoji.

V poledne nás budí teplé sluneční paprsky, modrá obloha je bez mráčku a my vyrážíme za nejnavštěvovanější památkou Andalusie. Alhambra, maurský palác obklopený nádhernými zahradami, vystavěný na náhorní plošině vysokého kopce, je opravdovým vrcholem muslimského stavitelství.

Z protějšího pahorku pozorujeme fantastickou scenerii paláce, v pozadí se zasněženými vrcholky nejvyšších španělských hor Sierra Nevada (v překladu Sněžné hory). Sníh odtud nezmizí ani v nejparnějších letních dnech.

Granada, palác Alhambra.

Architektonický skvost, vystavěný v letech 1284–1354, vynikal nádhernými interiéry a zahradami. Když byli Maurové v roce 1492 vyhnáni, palác obsadili křesťané, začali jej přestavovat a spoustu nádherných muslimských prvků zničili. Svěže zeleným parkem šplháme až k hradbám paláce, odkud je nádherný výhled na město a okolní krajinu. Celé je to tu provoněné orientem. Překvapivě je zde dost turistů, vstupné není zrovna nejlevnější, prohlídku uvnitř paláce nakonec vzdáváme a vyrážíme do rušného centra.

Kavárny a restaurace jsou plné lidí, i my v jedné z nich vychutnáváme závěr dne u červeného vína a skvělého tapas, ve Španělsku oblíbené svačince, ve formě jednohubek ze sýrů, oliv, šunky, masových kuliček a čokoliv, co Vás napadne.

Uličky Granady

Foto: archiv Z. H.

Následující ráno míříme pohodlným dálkovým autobusem k pobřeží. Vyprahlou krajinu s divoce rozeklanými skalami střídají řídké olivové háje. Škoda, že nemáme čas navštívit puebls blancos, malebné horské vesničky s bílými domky a pravou andalusískou atmosférou, kde se mi před lety velmi líbilo. Na chvíli zastavujeme v rušném městě Malaga, se kterou mě spojují zajímavé vzpomínky.

V srpnu 2000 jsem měla velké štěstí a zahlédla zdejšího slavného rodáka, herce Antonia Banderase, který se svou tehdejší manželkou, herečkou Melanií Griffith zahajoval velkolepou slavnost na počest příjezdu Katolických králů do města. O měsíc dříve jsem zažila výbuch bomby v centru města, za kterou stála baskická separatistická organizace ETA. Pamatuji si tu velkou explozi, zmatek a policejní sirény. ETA má ve Španělsku na svědomí spousty bombových útoků a lidských životů, svou činností našťastí před lety ukončila. Míjím Torremollinos a Benalmadenu, známá přímořská letoviska plná diskoték a barů a konečně přijíždíme do Marbelly. Není sezóna, a tak se nám daří sehnat levné ubytování v jednoduchém apartmánu se skvělým výhledem na město.

Marbella, relaxace na pláži na Costa del Sol. Foto: archiv Z. H.

Je nádherné počasí a my vyrážíme k moři. Proplétáme se labyrintem křivolakých uliček, v centru to opravdu žije, kavárny a restaurace jsou opět plné turistů. Marbella má nálepku luxusního města pro zámožné. Na každém rohu jsou značkové obchody a všude bohatí cizinci v drahém oblečení, ženy s ještě dražšími kabelkami. Mám dojem, že všichni okolo mluví rusky. Klid nacházíme až na liduprázdné písčité pláži, kde relaxujeme do setmění.

Večer na pláži. Pozor, je prosinec. Foto: archiv Z. H.

Noc je nezvykle chladná, v apartmánu není topení, spíme tedy navlečené ve všem oblečení, které máme. Ráno však modrá obloha opět slibuje teplý slunečný den. Costa del Sol (Slunečné pobřeží) si svůj název právem zaslouží. Slunce zde svítí 330 dní v roce a po zbylé dny je také velmi příjemné. Díky tomu je nejnavštěvovanějším místem Andalusie. Od Malagy na jih se však táhne betonová zástavba vysokých hotelových komplexů, v horkých letních měsících jsou pláže opravdu přeplněny k prasknutí.

Jižně od Marbelly masy lidí ubývají a dá se tu lépe dýchat. Mimo sezónu je zde ale velmi příjemně, i když koupat se nedá, voda je v zimě studená. Užíváme si to tu, fotíme se s bronzovým slonem mezi palmami, který vypadá jako živý a po poloprázdné promenádě se touláme několik kilometrů podél pobřeží. Čerstvě ulovenými plody moře a sklenkou červeného vína Rioja (čti Riocha) se u výhledu na zapadající slunce s Marbellou loučíme.

Jedeme na jih, na Gibraltar.

Foto: archiv Z. H.

Po pobřežní cestě ujíždíme ranním autobusem na samý jih Pyrenejského poloostrova, do městečka La Linea de la Concepción. Nic Vám to neříká? Jdeme totiž na výlet do Velké Británie. Nevěříte? Vítejte na Gibraltar. O tuto strategicky důležitou oblast přišlo Španělsko v roce 1713 podpisem Ultrétské smlouvy ukončující válku o španělské dědictví. Od té doby usilovalo již 3x v podobě referenda o navrácení ztraceného teritoria, lidé to však vždy odmítli. Gibraltar je totiž turisticky velmi atraktivní. Každý rok přijede sedm milionů turistů utrácet své peníze na toto malé území, kde na rozloze 7 km² žije okolo 35 000 lidí, není zde žádný zdroj pitné vody, ale firem je tu zaregistrováno více než obyvatel. Po jediné cestě spojující Gibraltar se zbytkem Evropy se vydáváme k hraničnímu přechodu. Dnes, den před Silvestrem, je tu klid oproti létu s davy turistů a nekonečnými kolonami aut. Kontrola dokladů a už přicházíme k první zajímavosti. Tahle jediná cesta se totiž kříží s letištní dráhou. Unikátní křižovatka je řízena semaforem, chvíli svítí zelená pro chodce a auta, chvíli červená, kdyby náhodou přistávalo letadlo.

Anglická budka na anglickém území. Spojení bez problémů. Foto: H.Z.

Vpravo Atlantik, vlevo Středozemní moře. Nebo je to obráceně?

Z dálky nás ohromuje majestátná vápencová hora, symbol Gibraltar, jejíž výspa odděluje Středozemní moře od Atlantiku. Na skále vysoké 426 m se nachází jediná kolonie evropských opic. Místní jsou na ně hrdí, hýčkají si je a opice na oplátku velmi drzé. Nahoru se lze obtížně vyšplhat po vlastních nebo jednoduše kabinovou lanovkou. Pod skálou je krásný botanický park se spoustou zajímavých tropických rostlin a stromů, tady se nám moc líbí. V městečku je živo, kavárny a venkovní zahrádky jsou opět plné lidí, na každém rohu stojí populární červené telefonní budky, které známe z Británie a naleštěná válečná děla. Původní plán byl přespat ve španělské La Linea, protože Gibraltar je velmi drahý, ale po důkladné úvaze se rozhodneme pokračovat dál v našem putování.

Poslední pohled na klidné moře omývající nádhernou skálu a už si to míříme krásnou opuštěnou krajinou do vnitrozemí. Po setmění přijíždíme do hlavního města Andalusie, kde oslavíme příchod Nového roku. Čtenáře KN zdraví Zuzana Habánová.

Pokračování **Andalusie v novém roce** hledejte v prosincovém čísle našich Kokorských novin.

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Slavnostní zahájení školního roku

Dne 4. září vstoupili malí námořníci na palubu 1. třídy a vydali se na dlouhou dobrodružnou plavbu pod vedením kapitána lodi Mgr. Jany Novotné.

Novopečení prvňáčci svůj první den zvládli na jedničku a byli moc šikovní. Paní ředitelka školy Mgr. Marie Kondlerová, starostka obce Kokory Hana Zittová a všichni starší spolužáci jim popřáli co nejméně překážek v cestě, spoustu nových kamarádů a plno hezkých zážitků. Ať se daří všem žákům školy!

Mgr. Jana Novotná

Ve školní jídelně

Všechna foto: archiv ZŠ Kokory.

Nová posádka na palubě.

Prvňákům to právě začalo doopravdy a ostatní se brzy připojí.

Den zvířat

Ve středu 27. 9. proběhla u nás ve škole akce **Den zvířat**. Letošní rok připravili program členové mysliveckého sdružení. Poutavým způsobem přiblížili dětem práci myslivce a jeho úlohu v lese.

Příroda zůstává pevnou součástí našeho života.

Foto: ZŠ

Přivezli sebou spoustu zajímavých ukázek např. vycpaná zvířata, rohy a parohy, množství různorodých fotografií a obrázků. Pro nejmenší měli připravené přírodovědné puzzle. Chlapce zase nejvíce zaujaly brokovnice, které si mohli podržet v ruce a pověsit na rameno. Program dále pokračoval ukázkou sokolnictví s velmi zajímavým výkladem. Děti si také mohly vyzkoušet podržet na ruce nejen sokola, ale také káně a sovu. Na závěr proběhla ukáзка kynologie psů. Psi aportovali kořist a předváděli další povely.

Dětem se akce velmi líbila, dozvěděly se spoustu nových informací a odnesly si plno zážitků.

Mgr. Jana Oslancová

Lovecké pušky jsou krásné, ale jen opatrně, kluci. Foto: archiv ZŠ

Cyklistické odpoledne na ZŠ

Ve středu 4. 10. 2017 měly děti možnost vyzkoušet si své dovednosti jízdy na kole a dopravní znalosti na cyklistickém dopoledni. Každý žák projel na kole předem připravenou trasou, kde měl za úkol např. přenést plyšovou hračku z místa na místo, přejet po dřevěné houpačce, objet velkou osmičku, zastavit na značce. Jízda byla každému obodována, započítával se nejen čas, ale i trestné body. Dále žáci po třídách vyplňovali dopravní testy, ve skupinách poznávali dopravní značky a pracovali na počítači ve výukových programech.

Děti si tento den ověřily své schopnosti jízdy na kole a dopravní znalosti. Upevnily si pravidla správného a bezpečného chování při přecházení vozovky a cestou do školy.

Bezpečně na dopravním hřišti i v ostrém provozu. Foto: archiv ZŠ

Nejlepší výsledky se hodnotily v **jízdě zručnosti a ve znalosti dopravních předpisů** v rámci jednotlivých tříd:

1. třída

Jízda zručnosti: 1. Radim Ivánek, 2. Petr Chovanec, 3. Jiří Kajnar a Petr Juhás.

2. třída

Jízda zručnosti: 1. Patrik Spáčil, 2. Ester Spáčilová, 3. Ondřej Obruča. Znalost dopravních předpisů: 1. Filip Daňa, 2. Filip Vaněk, Ondřej Obruča a Zoja Mandátová. 3. Nikol Rýcová a Veronika Poláková.

3. třída

Jízda zručnosti: 1. Pavlína Dobešová, 2. Iva Niessnerová, 3. Štěpánka Jurečková, Anna Rottenbergová a Hugo Meizner.

Znalost dopravních předpisů: 1. Pavlína Dobešová, 2. Nicol Šromotová, 3. Iva Niessnerová a Ema Děrdová.

4. třída

Jízda zručnosti: 1. Štěpán Stiskálek, 2. Simona Mikušová, 3. Veronika Kovářová.

Znalost dopravních předpisů: 1. Veronika Jemelková, 2. Matěj Zachrdle, 3. Matyáš Skrovný.

5. třída

Jízda zručnosti: 1. Adam Zicha, 2. Jiří Šnajdárek, 3. Jakub Matýsek.

Znalost dopravních předpisů: 1. Michaela Čapková, 2. Tereza Horáková, 3. Oldřich Zlámal a Jiří Šnajdárek.

Mgr. Jana Oslancová

Šablony ZŠ a MŠ

To je název projektu v rámci operačního programu **Výzkum, vývoj a vzdělávání**, do kterého jsme po schválení projektové žádosti zapojeni od 1. 9. 2017. Peníze získané z tohoto projektu využíváme v základní škole na různé aktivity. V průběhu prázdnin jsme nevyhovující školní knihovnu zrekonstruovali na útulný čtenářský klub s novou podlahou, výmalbou, nábytkem pro knihy i příjemným posezením pro žáky. Je volně přístupný, o velké přestávce do něho mohou žáci docházet, k dispozici jsou také časopisy. Doplnujeme knižní fond o zajímavé tituly pro naše čtenáře. Knihovnu a studovnu jsme doplnili spoustou užitečných i populárních knih také z předchozího projektu Rozvoj čtenářství a cizích jazyků. Pod vedením paní učitelky Mgr. Ireny Svozilové na I. stupni a paní učitelky Mgr. Miroslavy Medříkové na II. stupni pracuje 1x týdně 90 minut Čtenářský klub. Žáci si v něm přímo čtou knihy dle svého výběru, doporučují si knihy navzájem, součástí klubu je rozhovor o domácí četbě, o četbě v rámci klubu. Při tichém čtení vyhledávají např. prvky dobrodružství, charakterizují prostředí knihy, kde se děj odehrává, malují místo, kde postavy vystupují. Poznají podle ilustrace název knihy, vyjadřují své dojmy z četby, zdramatizují část knihy.

Foto: archiv ZŠ

Pozn. redakce: Moc by nás potěšilo (a mělo by to i svou logiku), kdyby součástí čtenářského fondu byly (včetně vhodného využití) i naše Kokorské noviny.

Další aktivitou je **klub zábavné logiky a deskových her**, který vede Mgr. Jana Mojdlová. Z prostředků nakupujeme hry, které rozvíjí logické, strategické a informativní myšlení žáků – samostatnou schopnost hledat řešení, schopnost porovnávat různá řešení téhož problému s ohledem na výslednou efektivitu.

V klubu děti také luští křížovky, doplňovačky, hlavolamy. V rámci projektu zajišťujeme doučování na I. i II. stupni. Finanční prostředky využíváme na vzdělávání pedagogických pracovníků v oblastech: čtenářská gramotnost, matematická gramotnost, inkluze.

V mateřské škole patří k projektovým aktivitám odborně zaměřená tematická setkávání a spolupráce s rodiči dětí, sdílení zkušeností pedagogů z různých škol prostřednictvím vzájemných návštěv a vzdělávání pedagogických pracovníků v oblastech: čtenářská a matematická gramotnost, inkluze, specifika práce pedagoga s dvouletými dětmi v MŠ, prevence logopedických vad a problémů komunikačních schopností u dětí v MŠ, individualizace vzdělávání v MŠ.

M. K.

Maloši z kokorské MŠ se vrací z vycházky.

Foto: KN

Recyklohraní

Jsmo dlouhodobě zapojeni do školního recyklačního programu **Recyklohraní**. Vzděláváme žáky v oblasti třídění a recyklace odpadů a umožňujeme jim odevzdávat vysloužilé baterie, drobná elektrozařízení a tonery do speciálních nádob umístěných v suterénu školy. Na chodbách školy máme umístěny boxy na sběr plastů, nápojových kartonů a kovových obalů. Papír třídí žáci přímo ve třídách.

Ovoce, zelenina a mléko do škol

Přihlásili jsme do projektu **Ovoce, zelenina a mléko do škol** všechny žáky školy I. i II. stupně. Dostávají zdarma 1x/14 dní mléčné výrobky (neochucené jogurty, mléko), ovoce, zeleninu.

Mgr. Marie Kondlerová

KOKORSKÉ BURČÁKOBRAŇÍ

Naše Kokorské noviny pravidelně přináší zprávy o jednotlivých akcích sportovního i společenského charakteru, pořádaných obcí, jednotlivými spolky či ve vzájemné kooperaci. Dost dobře je nemůžeme všechny vypočítávat, protože je jich opravdu, opravdu hodně. Mnohé mají svou tradici a občané a hlavně děti už na ně čekají. Tato akce je však nová, jak už je zřejmé i z neobvyklého titulku. **Burčákobraní** se uskutečnilo v sobotu dne 23. září 2017 v garanci, organizaci a režii zapsaného spolku „Kokorští sousedé“, a dokonce opřené také o podporu ministra zemědělství Ing. Mariana Jurečky.

Pohodová cimbálovka Lipka pro pohodové odpoledne.

Deštivé počasí zatlačilo sice účastníky do prostor sokolovny, pestrý program se však podařilo úspěšně naplnit. Děti vystupovaly a hrály si, jak na sále, tak na balkoně, dole vyhrávala k odpolednímu posezení ostravská cimbálovka Lipka, návštěvníci ochutnávali kvalitní burčák a další občerstvení a při posezení sledovali program.

Kvalitní burčák z Moravských Bránic ochutnal i šéfredaktor KN.

Zodpovědná porota. V Kokorách se pěstovala réva už hodně dávno.

Zcela nové bylo hodnocení hroznů, které vyrostly přímo zde, u nás v Kokorách (redakce KN, dnes říkáme bohužel, nevystavovala; se zajímavou mezinárodní historií jedné hlavy vinné révy, která nese každý rok až 30–50 kg tmavých modrých hroznů, naše čtenáře příležitostně seznámíme).

Také o děti bylo postaráno.

Všechna foto z akce Jan Teimer

Myšlenka ochutnat ten pravý burčák, od renomovaného a osvědčeného moravského vinaře a využít odpoledne ke společenskému posezení a pobesedování, se ukázala jako přínosná. Navíc ti nejvytrvalejší mohli v zábavě pokračovat i večer s kapelou NEGATIV.

Poseděli a pobesedovali nejen místní.

Zaujala také odpolední **soutěž u nejlepší kokorský hrozen**. Pro čtenáře našich novin přinášíme rozhodnutí poroty, která hodnotila nejen vzhled, ale zejména chuť přihlášených exponátů.

1. místo získal Ing. Petr Kostiha, na 2. místě skončil Oldřich Sládeček a 3. místo obsadil Ing. Zdeněk Děřda. Další účastníci byli hodnoceni rovnocenně a to pan Skalka, paní Růžicková a pan Lehocký (pan Uvíra). Věříme, že příště bude vzorků o něco více, samozřejmě pokud bude příznivý rok.

A to nejlepší nakonec. Bylo nám sděleno, že organizátoři věnují výtěžek akce na podporu zejména žákovských družstev chlapců i děvčat oddílu národní házené Sokola Kokory, která se podařilo v minulých letech založit a která už dnes sklízí první, byť skromné, úspěchy.

Děkujeme za nápad a oživení závěru letní sezóny všem, kteří se na „burčákování“ obětavě a aktivně podíleli, překonali nástrahy počasí a přinesli cosi nového, dalo by se dokonce říci „mezi regiony“. Takže můžeme uzavřít. Kvalitní moravský burčák ze Slovácka chutná i na Hané. A v přátelském kolektivu dvojnásob.

KŠ

MŠ KOKORY – DÝŇOVÉ ODPOLEDNE

A ještě na skok do mateřské školy...

Rodiče a děti pracují na dýních společně.

Foto: MŠ

KOKORSKÉ POČASÍ

Do srpna a září se už nebudeme vracet, to jsme už učinili v úvodníku. Snad jen k posledním zářijovým dnům, kdy jsme se po měsíčním čekání dočkali „Babího léta“. Bylo jen krátké, zhruba týden. Ale bylo to, aspoň po ten čas, moc příjemné. Sice chladná rána, ale přes den převážně slunečno a teploty kolem 20 °C. Zato 2. října klesla ranní teplota téměř k bodu mrazu a v úterý 3. 10. v noci začalo pršet a za den napršelo

při drobném a vytrvalém dešti s malými přestávkami 27mm. Přesně tak, jak to uváděla pro Kokory u Přerova internetová aplikace podrobné předpovědi počasí Windy.com, která se pomalu stává uznávanou a obecně velmi používanou. Spolu s našimi moravskými Kokorami se ovšem objevují v nabídce tohoto portálu i Kokory ve Vitebské oblasti v Bělorusku. To vyvrací naše dřívější tvrzení, že Kokory jsou jediné na světě. Údaj jsme kdysi převzali z dobových pramenů a kronikářských postřehů zhruba před padesáti léty.

Od 10. října si počasí nakročilo znovu, a asi naposled, směrem k babímu létu II. Nepršelo, přiměřeně svítilo a hrálo sluníčko a to byla voda na mlýn všem, kteří v tuto dobu zateplovali fasády, vypravili se na houby, případně se za větrem jen vyhřívali. či pracovali kolem chalupy a na zahradách či zahrádkách. Několik dnů kolem 15. října jsme s potěšením zaznamenali skutečné „babí léto“, s nízkými ranními teplotami, trochu té mlhy (někdy až do poledne) a se slunečnými dny.

OSM POKOLENÍ, BERTA GEISLEROVÁ STEINMANNOVÁ

Abychom mohli paní Bertu zasadit do širších historických souvislostí, musíme nutně (zejména pro část čtenářů) připomenout a zopakovat alespoň větvení rodinného stromu Geislerových.

Manželé Antonín a Anna Geislerovi vchovali (z 10 narozených) 9 dětí, které se postupně narodily tam, kde otec měl právě místo učitelské, to jest v Laškově, Rokynnici a v Kokorách.

Prvorozený Jindřich se narodil 15. 7. 1849 v Laškově, po něm dcera Františka, narozena rovněž v Laškově 7. 1. 1851. V Rokynnici se roku 1853 narodil syn Josef, který však téhož roku zemřel a **zde se také narodila 19. října 1855 naše autorka, dcera Berta.**

Definitivním učitelským působištěm **Antonína Geislery**, pozdějšího nadučitele, správce kúru, funkcionáře Občanské záložny, učitele hudby, hudebního skladatele a spolkového činovníka širokého významu, se pro léta 1856 – 1893 staly naše **Kokory**. Geislerovi se přestěhovali do Kokor dne 1. 3. 1856.

V Kokorách se Geislerovým zrodily (jak píše paní Berta) další děti: Anna 30. května 1858, Marie 25. srpna 1860, Antonín 24. července 1862, Karla 22. dubna 1864, Josef 11. března 1866, Jan 24. června 1869. Kronikář, mnozí čtenáři KN i odborné kruhy s úctou a obdivem konstatují: co jméno, to zajímavý a důstojný osud, zejména úporná a houževnatá cesta za vzděláním a poznáním, mnohdy zasluhující další popularizaci a zpracování. Od generálního vikáře Olomoucké arcidiecéze a správce arcibiskupských statků nejstaršího Jindřicha až po nejmladšího, ostravského velkopřemyslníka Jana.

O otci Antonínu Geislerovi, stejně jako o některých jeho dětech, bylo již mnoho napsáno, jak v obecní kronice, tak i v našich Kokorských novinách, ale také z pera olomouckých historiků a odborných kruhů ostravské univerzity (za všechny jmenujme alespoň profesorku Hrabovou).

Abychom splatili alespoň část dluhu těm dosud méně známým členům této výjimečné rodiny, přinášíme tentokrát ze spisku „Osm pokolení“ jen zcela nepatrně upravovanou „autobiografickou část“ o Bertě Geislerové, provdané Steinmannové, která píše:

Narodila jsem se v Rokynnici 19. října 1855. Již od 5. roku brával mne otec do kokorské školy a brzy, když shledal mé nadání pro zpěv, započal se mnou též se cvičením v tomto směru. Potřeboval mne při církevních obřadech. V 10. roce věku zpívala jsem vše, co bylo k provozování hudby v Kokorách potřebné. Byly to ponejvíce figurální mše, většinou skladby otcovy; i pokroky v klavíru spěly ku předu, takže dovedla jsem hrát i dosti z listu. Hudba byla mým potěšením. Později jsem si vyprosila na otci, aby mne též zaslavil do hry na varhany, což on rád učinil a já jsem ho brzy zastupovala samostatně v čas potřeby.

Roku 1866 (poznámka redakce k historickým událostem: jde o vzpomínky dítěte zapsané zhruba po 50 letech) vypukla válka rakousko-pruská. Když rakouské vojsko táhlo z Moravy do Čech, ku Hradci Králové, prošla část též Kokorami. Po porážce rakouských vojsk, bylo nablízku Kokor při ústupu mnoho vojska. Došlo k bitvě u blízkého Dubu, kdež Prusáci utrpěli porážku. To se už válka končila. Po válce dostavila se cholera, která zamořila kraj a řádila také v Kokorách. Pohřeb následoval za pohřbem a otec jako varhaník nevynechal žádného. Mne brával jako zpěvačku s se-

bou. S Boží pomocí jsme tuto dobu překonali, že žádnému nic se nestalo. Po válce byla též velká nouze o potraviny, neboť pole byla zdupána a bylo zapotřebí velkého uskrovnění v živobytí.

Roku 1874 byl otevřen v Olomouci jednoroční kurs pro industriální učitelky. Vhodná příležitost, aby rodiče mne dali vystudovat. V téže době byla přijata sestra Marie do I. ročníku na ústavu učitelek. Nastěhovaly jsme se do Olomouce ku bratru Páteru Jindřichovi do Katolického kasína. Snídaně a večere jsme si schystaly samy ze zásob od rodičů, placené obědy jsme měly u paní Koutné, domovnice.

Učení bylo mnoho a to z ručních prací i literních předmětů. Tyto nám nedělaly obtíže, protože jsme měly dobrý základ od otce. Hůře bylo s ručními pracemi. Požadovalo se mnoho a ve všem bylo nutno začít od počátku. Byly tu však také chvíle radostného osvětlení, zvláště tehdy, když bratr Jindřich mne brával do hudebního kroužku v Besedě. Konávaly se tam každou sobotu besídky. Z počátku byl sestaven sextet (v originále sekstet) ze tří pánů a tří dam. V prvním našem vystoupení provedeno bylo „Rozmysli si Mařenko“. Pak byl počet zpěváků rozmnožen a bylo pokračováno i ve skladbách těžších a často jsme uváděli i sbory, které se těšily oblibě. Na konci roku před prázdninami bylo sehráno 3. jednání z Troubadoura, při čemž jsem zpívala roli Azuceny. Provedení se velmi zdařilo. Bratr Jindřich neopomíjel nás bráti s sebou též na pěkné opery nebo vhodnou operetu. To jsem s ním pak prodlévala dlouhé chvíle u klavíru a zpívala

za jeho doprovodu árie ze zpěvoher, které jsme slyšeli a které měl ve svém soukromém bohatém archivu. Bývali na takových domácích produkcích účastni též i jeho přátelé zpěváci a tak jsem prodělala zde bohatou školu výcviku ve zpěvu. Na to velmi ráda vzpomínám.

Po prázdninách roku 1875 dostala jsem od I. září místo prozatímní učitelky ručních prací v Kokorách, první toho druhu, protože předtím takového místa tam nebylo.

Po roce byla jsem ho zproštěna na vlastní žádost, protože jsem se 26. července, na svátek naší maminky, provdala za učitele Bohuslava Steinmanna, působícího v Bohdanči u Pardubic, syna vojenského kapelníka Josefa Steinmanna a jeho manželky Františky rozené Stachové, rovněž z Bohdanče.

A právě tímto spojením dvou silných rodových proudů učitelů a hudebníků, moravských kokorských Geislerů a českých Steinmannů vzniká nová síla vzdělávacího a kulturního působení, kterou budeme dále sledovat více na našem moravském venkově. A to nejen v Kokorách, ale také v Oploucněch a ve Vlkostě.

Nezapomeňte se vrátit k vyprávění paní Berty, které se už přeneslo do XX. století, v příštím čísle Kokorských novin.

Ze spisku „Osm pokolení“ vybral a komentoval KŠ

JAKÉ JE TO HEZKÉ, DVA KOVÁŘI V MĚSTĚ...

Známost lidovou píseň si možná zapamatovali i mladí. V našem případě to téměř dokonale uvede pokračování vyprávění, které v minulém čísle bylo připraveno pod heslem „ŠUBRUP“ o házenkáři Sokola Kokory Františku Červinkovi z doby válečné a poválečné.

V Kokorách, v době, kdy byla do roku 1948 naše obec městečkem, byli tu skutečně dva kováři. Jeden s kovářskou a podkovářskou licenci, Alois Marek u kapličky a druhý skutečně na rynku (přesněji u Panenky Marie či dobově řečeno v dědině na „Švehláku“) - Vojtěch Červinka. Mladší ze dvou synů tohoto mistra kováře František (nar. 1926) vedl otcovu dílnu jen krátce v době nemoci staršího bratra Vojtěcha. Vyučil se totiž modelářem a k modelářině se po čase vrátil. Postupně dosáhl po přestěhování do Přerova v rozvíjejících se Přerovských strojárnách až na významný post vedoucího modelárny. V jeho pracovním kolektivu bylo vždy několik Kokoráků, např. K. Bluma, L. Kopečný ml. i st. a další. Krásné pestrobarevné, vyřazené a už nepotřebné dřevěné modely pak často, jako palivo, končily v Kokorách.

Kokorský Vojtěch Červinka ml. pak po čase převedl kovářinu do tehdejšího zemědělského družstva Kokory. Po jeho odchodu do důchodu se původní dílna i dům č.p. 216 postupně prodaly.

Ovšem linie, kterou sledujeme u Františka, není pracovní, ale sportovní. Mnohé z podrobností a zajímavostí z Frantovy házenkářské kariéry v dresu Sokola Kokory jsme mohli zaznamenat při jeho návštěvě v redakci KN Za Pivovarem, jak bylo už v srpnovém čísle avizováno. Elektrokolo nechal sice doma (přece jen cesta by byla pro devadesátiníka poměrně náročná), ale slib dodržel. Z Lazník ho 30. srpna odpoledne přivezl syn František Červinka mladší a po skončení nekonečného povídání a srdečné besedy pro něho, na zavolání mobilem, v podvečer zase přijel. Červinkovi si odvezli, Frantovi pro doplnění a obnovení vzpomínek, i knihu o Kokorách, věnovanou jménem obce paní starostkou.

V redakci jsme besedovali ve třech – tři házenkáři útočníci. Přijel totiž i Karel Bluma st., den před svou osmdesátkou, také házenkářský pamětník a někdejší Červinkův spolupracovník. S plnou informovaností se k rozpravě a vzpomínkám připojovala čas od času i manželka šéfredaktora KN domácí paní Bohuška, která vzpomínanou dobu kokorské házené prožívala od mládí spolu s námi. Nakonec, její zásluhou, můžeme prezentovat společnou fotografii „nově sestaveného útoku národní házené Sokola Kokory“, který by měl ve složení podle fotografie plných 251 roků a ještě chlup k tomu.

V debatě došlo i na známé oslovení či přezdívku obávaného střelce „Franta ŠUBRUP“, jejíž vznik nám František vysvětlil a které nás domácí opravdu překvapilo. Vzniklo podle něho totiž přímo v kovárně. Jeho otec Vojtěch, mistr kovářský, používal toto úsloví, když zákazník

např. požadoval menší opravu zemědělského nářadí, kovář mu doporučil: „Skočte si k Dohnalovi na pivečko a vraťte se – bude to „šubrup“ hotové“.

Na hřišti už bychom toho moc nepředvedli, ale paměť ještě slouží. Se čtenáři KN a fanoušky házené se o vzpomínky rádi podělíme. Foto BK

A to už Frantovi zůstalo i v házené. Dostal balón, ŠUBRUP a byl to gól. Navíc, když se diváci dožadovali branky, například z trestného hodu, skandovali: „**Franto, zazvoň!**“ Sítě na brankách byly totiž v tu dobu z plotového pletiva a při dosažení branky vydávaly pod nárazem míče charakteristický zvonivý zvuk. A byl to gól. Z trestného hodu a v Červinkově podání, se možná skorovalo častěji, i když těch odpískaných „trestňáků“, hlavně na křídlech, je dnes mnohem víc.

Na dobové fotografii z archivu NH vidíme jednu z četných sestav zmíněného období (kolem roku 1945 na hřišti Pod Bramborem). Brankář Kmak, obránci F. Šumšal (R), A. Veselský (O) a Vojta Čechák (K), útočníci M. Veselský (K), S. Hradil (O) a F. Červinka (Y) (první zprava). O známém útoku jiné sestavy – Majda, ŠUBRUP a Vlk už jsme psali.

V útoku hrával s Frantou i „Fabra“ Kreml, kterému čas od času při střelbě zadovkou „vyletělo“ rameno. Spoluhráči byli už na to připraveni a poučení a právě Šubrup byl určen a vyškolen, aby mu rameno „nahodil“ na své místo. A hrálo se dál. (podle F. Červinky)

Plejáda hráčů, se kterými Franta Červinka hrával, je opravdu široká. Hrávali spolu bratři i jmenovci a bylo třeba je rozlišit. Pečlivé zápisy o utkáních to dokumentují. Např. Veselští byli 4, tři bratři Tonda, Metoš a Josef (od kapličky) a k nim ještě z jiné větve (ze Švehláku) František. V záznamech jsou v sestavách označováni jako Veselský I, Veselský II, Veselský III a Veselský IV. Složitě bylo také označování Zapletalů, Horáků, Čecháků a dalších. Jmenujme tedy alespoň některé z dalších hráčů z tzv. poválečné éry a těm ostatním se předem omlouváme, případně rádi očekáváme a přijmeme naléhavé čtenářské připomínky. Připomínáme ze starších Rostu Kopečného, Pepíka Nakládala, Frantu Zaorala, Josefa Veselského, Zdeňka Pavlíka st., Ladu Pavlíka, dále pak skoro dvoumetrového Josefa Zapletala, dva Ladislavy Zapletaly, jednoho z Pusté a druhého z Ulice, Tondy Horáka, Frantu Čecháka a to už se blížíme k naší generaci 50. a 60 let a s některými z nich jsem si už zahrál i já a moji vrstevníci.

Šubrup připomíná zajímavou situaci, kdy nastoupil mezi dvěma bratry Zapletaly – „Majdou a Mecou“ a vzpomíná na dalšího dlouhověkého hráče, brankáře „Finka“ (Bohuše Ministra, který byl později i sokolníkem). Finek ho často peskoval, napomínal a kladl mu na srdce, aby více rozehrával a tolik nestřílel, že to přinese mužstvu větší užitek. Hrá-

čem, kapitánem a osobností, který tuto válečnou generaci spojil s tou naší a „dotáhl“ nás poprvé do II. ligy, byl pak samozřejmě František Veselský starší, všestranný hráč a funkcionář, který byl po letech po právu postaven do čela celé Tělovýchovné jednoty Sokol Kokory. Jako velkou zvláštnost, která to propojení konkrétně dokládá, připomínám (též jako pamětník a spoluhráč) alespoň jeden zápas v Žeravicích, kdy ve středu obrany Kokor před brankářem F. Matušskou ml. nastoupil otec František a po jeho boku „na halvu“ oba jeho synové, starší František a mladší Radomír, který je dnes shodou okolností rovněž starostou kokorského Sokola, jako byl jeho otec.

Za celou házenkářskou obec někdejších i současných hráčů a příznivců jsme se spolu s Františkem Červinkou a kamarádem a spoluhráčem Karlem Blumou podívali aspoň na skok do starých házenkářských časů. Všichni jmenovaní i nejmenovaní, kteří věnovali kokorské házené, jak se říká, „půl života“, si malou vzpomínku a velký dík určitě zaslouží. Ti mladší, nebo dokonce současní, samozřejmě také. Ale o tom zase někdy jindy. To už bude pro ty „mladší“, zhruba od 50 do 70 let věku.

Kš

Mezitím se nám před uzávěrkou ozval a redakci navštívil další ze zmínovaných hráčů Ladislav Zapletal z Pusté, přivezl fotografie a přislíbil další kontakt. Získali jsme tak další pramen pro házenkářské vzpomínky. Už se můžeme těšit.

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY

V redakci jsme velmi rádi, že můžeme tuto rubriku opět otevřít. Znamená to, že čtenáři naše noviny pozorně čtou a na články či obrázky reagují. A to je dobře. Jako první se ozval pan J. Z. k modelu tovačovské Spanilé věže (dle J.Z. též nazývané Formosa).

Nejen, že doplnil historii už provedených modelů, ale poslal i foto snad první miniaturní. Z obrázku je patrné, že tento výrobek už zdobí některou (patrně tovačovskou) zahrádku. Poslední provedení pana Hradila označil za zdařilé, zvláště oceňuje volbu materiálu a dodržení měřítka. Dalším propojením redakce se čtenářskou obcí představovala osobní návštěva pana V. Z., který přesně v den 80. výročí „**kalného rána**“ (t. j. 14. září 1937) přinesl originály Lidových novin právě z tohoto dne, ze dne úmrtí 1. prezidenta Československé republiky, T. G. Masaryka. Celonárodní smutek a bolest, která z tohoto výtisku našich předních novin (ale i z dalších čísel LN) vyvěrá, si snad dnes neumíme ani představit.

Snad jen slova z básně Jaroslava Seiferta, nositele Nobelovy ceny za literaturu, nalezneme alespoň na internetu: „**To kalné ráno, to si pamatuj mé dítě...**“ Bohužel v současnosti jsme zaznamenali i články, které lze charakterizovat i titulkem „Masaryk v nemilosti“.

Dárci historických tiskovin, které chceme i dále využít, srdečně děkujeme.

Pokud si někdo z našich čtenářů, třeba i s odstupem, tento smutný den a všechny historické souvislosti a zásluhy T.G.M. obnoví a možná i trošku nastuduje, pak naše Kokorské noviny svou žurnalistickou povinnost touto maličkou připomínkou splnily.

Ozvali se také Filkovi z Valašského Meziříčí. Mají radost z dobrého využití rodinných materiálů „Osm pokolení“, které uveřejňujeme na pokračování, přislíbili ještě nějaké fotografie a snad i podzimní návštěvu Kokor.

Čtenář z Olomouce, kokorský rodák J. H. se zajímal o výjezd redakce na svatbu na Slovensko, další čtenář z Kokor B. Č. obdivoval v této souvislosti jezdeckého koně nevěsty. Abychom byli pružní, zveřejňujeme na dalším obrázku „čerstvé“ profesionální foto obou novomanželů, tentokrát ve svatebním a opět s oblíbenou chovnou klisnou Carmen. Prosbu pana Š. ze Žeravic, abychom mu pomohli kontaktovat v místě svatby v Tvrdošovcích jeho starého kamaráda z vojny, se nám podařilo splnit jen z části.

V den svatého Václava jsme zaznamenali v redakci návštěvu dalšího z internetových čtenářů našich novin, pana Radka Havelky (nar. 1933), syna známého kokorského učitele. Odborný učitel Alois Havelka, proslulý svou mírností a dobrosrdečností, nás učil fyziku a všichni na něho vzpomínáme. Radek, další z čilých seniorů, si přijel (na elektrokole –

Foto: archiv Csányiových

jak jinak) pro adresu a telefon Franty Červinky, o kterém jsme také psali a na oplátku nám elektronicky poslal telefon dalšího házenkáře Ladislava Zapletala z Pusté a tím připravil další setkání KN s historií kokorské házené. (Už se stalo, přijel.)

Pan Karel Spáčil z Brna narazil v Kokorských novinách na jméno Vladimíra Tomašika, které je pro něho důležité pro práci na rodokmenu Spáčilových. Korespondence, spolupráce a snad i nový příběh se klube na světle Boží.

Kš

Místo seniorského poklidu vyučuje Radomír angličtinu.

Foto KN

Vzácný přírodní snímek J. Teimera. Čáp černý mezi bílými na poli u Brodku. Bílých je ovšem přesila.

Také ve vzduchu je černý čáp nepřehlédnutelný.

Foto: J.Teimer

Z KOKORSKÝCH ZAHRAD A ZAHRÁDEK

Podzim je dobou sklizně a v mnoha případech i radosti nad pěstitelskými úspěchy. Sáhli jsme do obrazového archivu s nápisem „Pro říjnové Kokorské noviny“ a našli jsme tam zajímavé obrázky pro naši rubriku. Dbali jsme o to, aby výpěstky byly téměř výhradně domácí a teď se s vámi o ty pěkné dojmy a záběry podělíme.

Zdravý brambor (či brambora) ze zahrádky „lovce hrabošů“. Hlíza má hmotnost 860g při dvojím kontrolním vážení. Pěstitel v této souvislosti odmítá jedno známé lidové úsloví.

Foto: redakce KN

Rajče zvané obří jste už na stránkách našich novin viděli. Tentokrát jde znovu o rekord. I když vypadá jako složené s několika plodů, jde o plod jediný, vážící 1100 gramů. Rajčata vpravo jen pro porovnání velikosti. Vypěstovat takový rekordní kousek se opakovaně podařilo kokorské zahrádkářce a květinářce paní A. M.

Foto: KN

Redakci se tentokrát obří rajčata nevydařila. Zato úroda např. klasické odrůdy Tornádo byla výjimečná, bohužel v polovině září chytily keře plíseň a plody výrazně popraskaly, u některých pěstitelů však plody vydržely ještě poměrně dlouho, např. i v sousedství redakce. Tam se vydařila i sklizeň dýní Hokkaidó, kterých hospodyně napočítala přes 40 kousků. Cena na trhu by se pohybovala od 15 do 40 Kč za kilogram (v provedení BIO).

Hrozny se vybarvují a na zahradě redakce začínají pomalu dozrávat. Na snímku Jana Teimera z druhé poloviny srpna jsme zaznamenali opravdu velký počet barevných odstínů – celou širokou paletu barev. Pokud se povede tisk, zkuste barvy počítat i vy.

Hokkaidó ve zbarvení a označení zelená nebo modrá, velmi trvanlivá. Požíváme ji i se slupkou, dužina je ovšem oranžová, jako u základního druhu oranžového Hokkaidó uchiki kuri, a velmi chutná.

Foto: redakce KN

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Foto z archivu Ladislava Jemelky (uprostřed s brýlemi). Topoly u školy jsou na snímku dosud mohutné a zádveří není ještě uzavřeno a zatepleno.

Foto ukazuje sraz silného ročníku 1924 před budovou někdejší kokorské Obvodové a újezdni měšťanské školy, do které před válkou jako žáci chodili. Pamětníci, či příbuzní, pomozte nám určit, ve kterém roce se sraz konal. Čtyři desítky účastníků dokládají, jak byly třídy silné a jak pevná je i po létech myšlenka setkávání spolužáků. Identifikace všech účastníků srazu je pro redakci už obtížná, přesto uvedeme alespoň několik jmen a věříme, že starší pamětníci alespoň někoho ve skupině najdou a poznají, případně, i nad naše poznání, rozšíří. Jen na okraj připomínáme, že z tohoto ročníku byli mnozí za války v roce 1944 totálně nasazeni na nucenou práci do Německa, jak před časem (2004) popsal pan Ladislav Jemelka v našich novinách. Tedy alespoň namátkou několik jmen, která budou, znovu doufáme, od příbuzných a známých doplněna. Ještě musíme dodat, že u žen uvádíme, buď jméno dívčí, nebo jméno po provdání, jak nám různě zůstalo v paměti.

Tak alespoň několik jmen: hledejte, poznávejte a doplňujte:

Marie Řehulová, Ludmila Veselská, J. Ševčíková, Růžena Zlámalová, Ludmila Mandrholcová, Draisaítl, Ladislav Jemelka, Anička Mrtvá, F. Martínek, F. Přehnálek, Karel Nakládal, Alois Sehnal, Zeman, Josef Doležel, Zdena Kopečná, L. Zeman (sadař), Josef Dočkal, ředitel Rudolf Zeman.

Účastníci srazu na další barevné fotografii jsou zhruba o 20 let mladší (ročník 1943), ale mezi pamětníky je už můžeme také zařadit. Nálada spolužáků byla na srazu v Kokoráčku pohodová, na snímku se téměř

všichni usmívají. Děvčata však mezi účastníky výrazně převažují. Zástupce Kokorských novin, který je přišel do Kokoráčku pro noviny vyfotografovat, přijali absolventi kokorské školy velmi přátelsky.

Na snímku, počítáme li zleva, jsou: L. Malendová, J. Divila, M. Kupková, L. Černošková, J. Koutná, M. Vychodil, A. Ondrušková, M. Čecháková, B. Rygalová, A. Zapletalová, M. Matuška, M. Horáková, E. Slaná, E. Ptáčková, M. Kratochvíl, E. Skřenková, M. Kuželová. Foto KN

ŽAČKY NÁRODNÍ HÁZENÉ V KOKORÁCH

Mladší žákyně nastoupily do sezóny 2017/2018 v této sestavě:

- brankářka Mariana Ryšánová,
- obrana: Dohnalová Tereza, Mikušová Simona, Dohnalová Tereza, Mikušová Simona, Čechová Jiřina, Mandrholcová Tereza, Čapková Michaela a Konečná Tereza,
- útok: Bolfová Dorota, Kubošová Karolína, Grossmannová Elena a Malátková Adéla.

Děvčata během podzimu remizovala se Starou Vsí nad Ondřejnicí 10:10, prohrála se Svinovem 6:15 a konečně zvítězila po velkém boji nad Pustějovem 18:17.

Střelkyně branek: Bolfová 15, Kubošová 15, Grossmannová 3, Malátková 1

Nahoře družstvo i s trenéry (obětaví manželé F. a L. Dostálovi). Obě publikované fotografie na domácím hřišti jsou z archivu družstev žaček.

Šťastný návrat z vítězného utkání v Pustějově.

Foto redakce KN

Starší žákyně nastoupily do sezóny 2017/2018 v této sestavě:

- brankářka: Lucie Vysloužilová,
- obrana: Jana Dreiseitlová, Sára Matoušková, Mája Matoušková, Terezie Zlámalová, Ivone Jurníková, Constance Marié Burdiová a Magdaléna Ryšánová
- útok: Eva Dreiseitlová, Natálie Zaoralová, Veronika Kučerová, Lenka Telcová, Adéla Skopalová, Viktorie Marková, Veronika Červenáková a Miroslava Valoušková.

Fotoarchiv NH

Zkušená družstva starších žaček Chropyně, Staré Vsi, Oseka, Svinoava a Studénky byla v dosavadních zápasech zatím nad jejich síly, ale postupně získávané zkušenosti jsou velmi cenné. Výrazné poděkování zaslouží František Dostál a Ludmila Dostálová, kteří prakticky vedou obě družstva mladých kokorských házenkářek a také ochotně poskytují podklady pro Kokorské noviny.

Mezi úspěšné střelkyně branek se zařadily: Eva Dreiseitlová 6, Kučerová 5, Skopalová 4, Valoušková 4, Telcová 2 a Marková 1.

Pochvalu za snahu a vytrvalost určitě zaslouží celé družstvo, vždyť přechod do vyšší věkové kategorie patří k nejtěžším.

Podle podkladů F. D.

VÝBORNÉ VÝSLEDKY LIGOVÝCH HÁZENKÁŘŮ

V době uzávěrky KN je shodou okolností podzimní část druhé ligy mužů skupina B již dokončená. Na internetu pod heslem „Svaz národní házené“ a v našich skříňkách jsme mohli sledovat průběh celé soutěže. Oddíl NH T. J. Sokol Kokory – družstvo mužů - si vedl velmi dobře. Za všechno hovoří tabulka: Ligovou soutěž vede jeden ze tří brněnských

celků, Moravská Slávia s 21 body, na 2. místě jsou právě Kokory pod vedením Jiřího Horáka se 16 body a za námi je 10 klubů např. z Ostravska i východních Čech.

Na snímku redakce kokorský V. Zlámal při trestném hodu.

V textu i ve fotografiích nám chybí ještě žáci. Na ty nechceme a nemůžeme zapomenout a předem jim rezervujeme místo v prosincových Kokorských novinách. Kluci vydržte.

MLADÍ ATLETI SOKOLA KOKORY

Tělocvičná jednota Sokol ve spolupráci se ZŠ Kokory pravidelně vysílá mladé sportovce na závody sokolské všestrannosti, které pořádá v Přerově každoročně **Sokolská župa Středomoravská Kratochvilova**. Nejčastěji to byly jednotlivé závody čtyřboje – šplh, atletika a v poslední době i plavání.

Letos 16. 9. pořádala župa atletické závody v krajském formátu s účastí výprav všech čtyř žup Olomouckého kraje. Kromě domácích reprezentantů se sjeli na lehkooatletický stadion v Přerově nejlepší borci sokolských žup kraje z Olomoucka, Prostějovska a Zábřežska.

Počasí 16. září sice závodům příliš nepřálo, ale závodníky ani pořadatele neodradilo. Kokory vyslaly do bojů o body pro domácí župu dva zkušené závodníky. **V kategorii starší žáci IV to byl Vilém Hluší (106) a v kategorii dorostenců Jan Malchárek (3).**

Oba borci si vedli znamenitě. Vilém Hluší vybojoval mezi 11 závodníky stříbrnou medaili a možná mohla být i zlatá. Jan Malchárek (bydlí už v Přerově, ale je stále členem Sokola Kokory) své soupeře zcela deklasoval a zvítězil s obrovským bodovým náskokem. Ve vrhu koulí dokonce porazil i všechny závodníky mužské kategorie. Oba převzali medaile a diplomy z rukou člena krajské koordinační rady bratra Jiřího Sobotíka a od činovníků pořádající župy.

Výborná reprezentace kokorského Sokola i celé přerovské župy. Hoši, děkujeme a věříme, že na atletiku do budoucna nezanevřete.

K3

Jan Malchárek a Vilém Hluší před vítěznými závody.

Foto KN

SOKOLSKÁ SLETOVÁ ŠTAFETA

Na rok 2018 připravuje Česká obec Sokolská XVI. všesokolský slet. Tradiční sokolská štafeta 23. 9. 2017 tuto velkou akci připomenula a propagovala. Měla dostředný charakter, tj. trasu ze sokolských jednot na župu do Přerova. Do Kokor přivezly štafetu sokolky z Brodku. Po kratičkém zastávce a drobném občerstvení (horký čaj s medem proti dešti) pokračovali dál už kokorští malí běžci a tradiční obětavé cyklistky až k Dolku. Za deště pak dopravilo štafetu po zbytku trasy do sousední Rokytнице doprovodné vozidlo. Z Rokytнице štafeta směřovala do sídla župy, do Přerova. Všem, kteří se na organizaci a zabezpečení této celostátní sokolské akce jakkoliv podíleli a nedali se odradit nepříznivým počasím, výbor Sokola Kokory upřímně děkuje. Fotografie KN dokládá velmi dobrou a veselou náladu účastníků.

KŠ

Sokol Brodek přinesl štafetu k nám, kokorští zase do Rokytнице.

CVIČENÍ A SPORTY V SOKOLOVNĚ

Náčelnice Sokola Draha Lörinczová zve do cvičení a zároveň dokumentuje nabitý rozvrh cvičebních hodin všech složek, které tělocvičnu využívají. Je to cvičení ZŠ a MŠ v pondělí, středu a čtvrtku do 14.30 hod, tenis pondělí až pátek od 15 do 17 hod. Rodiče a děti cvičí v úterý 17–18 hod., zdravotní tělocvik žen (balkon) v pondělí a ve čtvrtek 18–19 hod., Kondiční cvičení žen je ve středu 19–20 hod., cvičení ZUMBA v pondělí 19–20 hod. Malá kopaná II má tělocvičnu v úterý od 19.30 do 21 hod, malá kopaná I ve čtvrtek 18.30–20 hod. Volejbal rovněž ve čtvrtek 20–22 hod.

Značný počet tréninkových jednotek v sále využívá v zimním období oddíl NH. Pondělí mají vyhrazeno **Přípravka NH** od 17 do 18 hod a žačky NH od 18 do 19 hod. Úterý je vyhrazeno od 18 do 19 hod. dorostencům NH. Středa patří od 17 do 18 hod. žačkám NH a žákům NH od 18 do 19 hod. Žáci HN trénují i ve čtvrtek od 17 do 18 hod. Páteční podvečer je vyhrazen plně pro házenkáře: žačky 17–18 hod., dorostenci 18–19 hod. a muži 19–20 hod.

T. J. SOKOL připravuje i cvičení Jógy.

Graficky zpracovaný rozvrh cvičebních hodin vyvěšený na vstupních dveřích sokolovny bude jistě přehlednější a bude podle potřeby aktualizován. **Pohyb je život – život je pohyb. Zapojte se do cvičení i vy či vaše děti. Srdečně zve T. J. Sokol Kokory. Dr. Lő.**

ZATEPLOVÁNÍ V OBCI

Zima se nezdáritelně blíží a přibývá nejrůznějších předpovědí jaká bude. Zatím vítězí názory, že bude tvrdá (chování zvěře, srst koní, slupky cibule apod.). Zároveň rostou např. ceny uhlí. Mezi nejvýraznější přípravy na zimu určitě patří zateplování objektů včetně výměny oken a tepelné izolace zdíva před provedením nové fasády.

Několik akcí tohoto typu zachytil i redakční fotograf, jak u soukromníků, tak u bytového družstva. Nakolik se podařilo získat na zateplení příslušné dotace jsme nezjišťovali, u bytoven je to zřejmě z informačního plakátu, který říká že: „Projekt je spolufinancován Evropskou unií. Zároveň jsme zachytili novostavby některých dalších rodinných domů. Fotografie máme připraveny do dalších čísel našeho listu.

KŠ

Zateplení rodinného domu Za Pivovarem a jedna ze zateplovacích bytoven. Foto KN

HASIČI V LUKOVÉ

Velmi dobrý, aktivní a iniciativní spolupracovník KN fotograf Jan Teimer zachytil zdařilé vystoupení kokorských hasičů na akci v Lukové, kde skončili v letní soutěži na II. místě.

VÝSLEDKY PARLAMENTNÍCH VOLEB ČR 2017

Prakticky už po uzávěrcce jsme si stáhli z internetu, jak dopadly tyto volby u nás v Kokorách. Pár údajů jen telegraficky: **oprávněných voličů 881, volilo 581, volební účast nadprůměrná 65,95 %, platné hlasy 575.** Podle kokorských voličů u nás v obci zvítězilo **ANO 178 hlasů, dále KDU-ČSL 99 hlasů, SPD Okamura 93, KSČM 55, Piráti 40, ČSSD 37 hlasů, ODS 34 hlasy.** Ostatní volební strany byly hluboko pod 5%. Předvolební kampaň byla vlažná, se spoustou agitacních tiskovin do schránek.

KŠ

Kokorské noviny, č. XIX/5, říjen 2017, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně.

Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57; www.obcekokory.cz. Vychází 26. 10. 2017, evidenční číslo: MK ČR E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118), redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová. Zlom, sazba a tisk: Computer Media s.r.o.; www.obecní-noviny.cz